

прѣдци, добръ снабдихъ съ дѣждъ и топлинъ: ные не желайме дагы оставимъ, тѣ управлять добръ;” и прѣдъ очи-тѣ на миссіонеры-тѣ принесохъ жертвоприношеніе на свои-тѣ идолы. Миссіонеры-тѣ, въ рѣвность-тѣ си, върху таково прѣзреніе на Божіе-то слово, хвърлихъ идолы-тѣ въ езеро-то и запалихъ храмъ-тѣ имъ. За това язычници-тѣ ся разгнѣвихъ, бихъгы игы испядихъ.

Колумбанъ съ другары-тѣ си сега отъ планинъ-тѣ слѣзе въ равнинъ-тѣ на Баденско-то езеро и стигна до вѣтхъ-тѣ крѣпость Арбонъ, гдѣ-то единъ благочестивъ проповѣдникъ поиме *Виллимаръ*, любезногы пріе. Отъ тука заминыхъ напрѣдъ до Брегенцъ и рѣшихъ да ся населять тука. Цѣла-та околность лежала въ развалины още отъ вѣме-то на Аттила и само рѣдкы слѣды отъ прѣдишны-тѣ христіанскы насажденія бѣхъ останжли. Между стѣны-ты на едикъ разоренъ христіанскъ църквъ, коя-то тогава служеше като храмъ за язычници-тѣ, ся изрече на язычески-тѣ Аллеманы въ околность-тѣ, първата христіанска проповѣдъ. Едно малко Христіанско село ся основа, въ кое-то мало-по-мало ся посели едно число отъ обращенны-тѣ. Миссіонеры-тѣ развѣдихъ градины, посадихъ плодоносны дървета, и ся занимавахъ съ ловеніе на рыбъ въ Боденско-то езеро, и ловеніе на челоуѣци между Аллеманы-тѣ съ равень успѣхъ.

Иъ слѣдъ три години Колумбанъ пакъ быде